

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849789916976.pdf> (tilgået 21. marts 2023)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Med samme styrkegrad som H. C. Andersen, men med beskednere artistisk kunnen, til gengæld også uden hans klynken, har hun sigtet på offentlighed og eftermæle, når hun tog fat om penneskafte, og har næppe gjort sig illusioner om at overleveres til en eftertid i almanak-novellens form, skønt hun snurrt nok forsøger at tumle sine dæmonier sammen til en slags idealbillede alligevel. Men fra teatrets praksis, endnu inden de mere realistiske kunstretninger spredte deres odeur ud over scenerummet, var hun vænnet til, at man idealiserede en figur, selv om man med flid havde stykket den sammen af såkaldt naturalistiske træk. Denne ældgamle, fra renæssancen stammende spilleteknik har domineret fru Heibergs fremstilling af sit levned. Hun var opfødt med en rent teatralisk naturalisme, frontal, stiliseret, flyttet hen i scenens forgrund, hvor lyset fandtes. Divaen med det monumentale slæb af myte efter sig er sin egen apoteose.